

## ה"ט 35701/11/16 - אורלי חדד בן זקן נגד אוריאל חמו, אביבית חמן

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 35701-11-16 חדד בן זקן נ' חמו ואח'  
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת עינב גולומב
מבקשת	אורלי חדד בן זקן
נגד	
משיבים	1. אוריאל חמו 2. אביבית חמן

### החלטה

המבקשת הגישה בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן - **החוק**), כנגד המשיבים.

בבסיס הבקשה ניצבת טענת המבקשת כי המשיבים, בני-זוג ובעלי דירה בבניין בו היא מתגוררת במגדל העמק, התקינו מצלמות אבטחה סביב דירתם באופן שפוגע בפרטיותה ובשלוות רוחה שכן הן מכוונות לעבר חלון ביתה ולשטח הסמוך לבית כולל דרך גישה. בפני העידה המבקשת כי המשיבים הציבו ארבע מצלמות כשאחת מהן פונה לעבר חלונה וחצרה. המבקשת הציגה תמונות בהן נראות מצלמות האבטחה.

בדיון שנקבע במעמד הצדדים טענו המשיבים כי במהלך שיפוצים שביצעו בדירה שרכשו הם חוו התנכלויות והטרדות וכי לקבלן מטעמם נגנבו כלי עבודה. עוד טענו כי בבניין היתה הייתה פריצה בקומה מעליהם. הם טענו כי הציבו את המצלמות לצורך ביטחונם האישי וכן מאחר שנדרשו לכך ע"י חברת הביטוח עקב כך שהמשיבה מנהלת עסק בתוך דירתה.

המשיבים הציגו תמונות ממצלמות האבטחה וכן דיסק של הצילומים במצלמות. מאלה עולה כי מצלמה אחת מכוונת לשביל גישה העובר לצד דירתם של המשיבים ושיש בו גם רכבים חונים. יתר המצלמות מכוונות אל השטח החיצוני הסובב את הבניין בשלוש חזיתות. המצלמות נראות לעין ויש שילוט המציין דבר קיומן (אם כי לסי טענת המבקשת, הוא הושם רק לאחר הגשת הבקשה).

במהלך הדיון בפני הסכימו המשיבים להסיט את כיוון מצלמת האבטחה שהיתה מכוונת במקור אל מול חלון דירתה של המבקשת, באופן שהיא לא תפנה לחלון הדירה. משכך, התייתר הצורך לדון בעניין מצלמה זו, שהתקבל הרושם כי מלכתחילה היה לה חלק מרכזי בטענות המבקשת בדבר הפגיעה הנגרמת לה.

לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בתמונות שהוצגו ובכלל הנתונים, לא שוכנעתי כי הונח בסיס למתן צו מכוח החוק

אף מבלי להידרש לשאלה האם נושא הצבת מצלמות אבטחה מתאים לדון במסגרת החוק למניעת הטרדה מאיימת, שאלה שיש לגביה גישות שונות בפסיקה, סבורני כי במקרה דנן אין עילה למתן צו. בהתאם לחוק, מעשה הטרדה מאיימת הוא בין היתר "**בבילוש, מארב או בהתחקות אחד תנועותיו** (של אדם) **או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת**" (סעיף 2(ב)(1)). הגדרה זו היא רחבה דיה לכלול מעשים הפוגעים בפרטיותו של אדם, ופגיעה כאמור אף כלולה במפורש בהגדרה הנ"ל. החוק עצמו איננו מגדיר מהי פגיעה בפרטיות, מהם גבולותיה המותרים ומהו מערך האיזונים בין זכותו של אדם פרטיות לבין זכויות שכנגד העומד לאדם אחר. סוגיות אלה מוסדרות בחוק הספציפי העוסק בהגנה על הפרטיות, הוא חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981. נוכח הזהות המושגית והקרבה הרעיונית בין האינטרס המוגן בשני החוקים, הרי שראוי לפנות לחוק הגנת הפרטיות כדי לשאוב ממנו את העקרונות לבחינת טענה בדבר פגיעה אסורה בפרטיות, אף כאשר היא עולה במסגרת בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת. סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות מגדיר פגיעה בפרטיות בין היתר כ"**צילום אדם כשהוא ברשות היחיד**". בענייניו אין מדובר בצילום בתוך רשות היחיד, שכן המצלמות המדוברות מכסות את האזור הסמוך לבניין שהוא רשות הרבים. אחת מבין המצלמות אכן היתה מופנית לכיוון חלון דירתה של המבקשת (אם-כי יוער שלא הוכח כי היא יכולה היתה לקלוט בפועל את הנעשה בדירה), אולם כאמור המשיבים הסכימו להסתתה כך שהנושא איננו עומד עוד למחלוקת. צילום במצלמת אבטחה של שטח ציבורי, כאשר אין מדובר אפילו בתוככי חדר מדרגות של בית משותף, איננו כשלעצמו משום פגיעה אסורה בפרטיות, כל עוד אין מדובר בבילוש או התחקות אחר אדם (סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות). בעניינינו לא כך הדבר, שכן לא בניסיון בילוש אחר המבקשת עסקינן אלא במצלמה שנועדה לצורכי אבטחה של דירת המשיבים מפני גורם כלשהו. מעבר לנדרש אוסיף, כי ככל שהיתה מוכחת פגיעה לא מותרת בפרטיות, הרי שלכאורה היתה עומדת למשיבים הגנה לפי סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות בשל עשיית המעשה לצורך עניין אישי כשר שלהם (הגנה על רכושם) ומשעולה מהנתונים שהוצגו כי הפגיעה הכרוכה בדבר איננה עולה על הסביר, בהתחשב בהסכמת המשיבים להסתת המלצמה שהיתה מכוונת במקור לכיוון חלון דירתה של המבקשת ונוכח מאפייני השטח המכוסה ביתר המלצמות.

אשר על כן, ובכפוף להצהרת המשיבים בדבר הסתת המצלמה אשר היתה מכוונת לכיוון חלון דירת המבקשת, הבקשה נדחית.

יובהר כי החלטה זו איננה נוגעת להיבטים אחרים שעשויים להיות מעורבים, כגון סוגיית שימוש ברכוש המשותף, אשר חורגים ממסגרת הדיון של החוק למניעת הטרדה מאיימת. כן אינני רואה להידרש לבקשה שהעלו המשיבים בכתב לאחר הדיון, למתן צו למניעת הטרדה מאיימת להגנתם, החורגת אף היא מהמסגרת הדיונית של הבקשה שבפני, כאשר שמורה להם זכותם להגיש בקשה נפרדת בעניין זה ככל שהם סבורים כי עומדת להם עילה לכך.

בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

**המזכירות תמציא לצדדים**

ניתנה היום, כ"ז חשוון תשע"ז, 28 נובמבר 2016, בהעדר  
הצדדים.